Annus XXV - Vol. XXV 1 Septembris 1933 Num. 13

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

Acta Pii Pp. XI: Constitutio Apostolica, p. 357 - Litterae Apostolicae, p. 360.

Acta SS. Congregationum: *S. C. Consistorialis:* Provisio Ecclesiarum, p. 372 - *S. C. Orientalis:* Provisio Ecclesiarum, p. 372. - *S. C. Concilii:* Dioecesis *N.* Coemeteriorum paroecialium, p. 373 - *S. C. de Propaganda Fide:* I. Provisio Ecclesiarum, p. 375. II. Nominationes, p. 375. III. Designationes, p. 376 - *S. C. Rituum:* I. Nivernen.: Decretum super *tuto* in causa B. M. Bernardae Soubirous, p. 377. II. Lucen.: Decretum reassumptionis causae B. Gemmae Galgani, p. 380.

Acta Tribunalium: *S. Paenitentiaria Apostolica:* Decretum de auctis indulgentiis pro frequentantibus pium exercitium XL Horarum, p. 381.

Diarium Romanae Curiae: S. C. dei Riti: Congregazione Generale - Tribunale S. R. Rota: Avviso - Segreteria di Stato: Nomine e Onorificenze - Necrologio, pp. 383-388.

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M·DCCCC·XXXIII

Directio:
Palazzo Apostolico — Città del Vaticano

Administratio:
Libreria Vaticana — Città del Vaticano

Pretium annuae subnotationis:
In Italia, Lib. 30 — extra Italiam, *L. it.* 50 —

Pretium unius fasciculi:
In Italia, Lib. 3,50 extra Italiam, *L. it.* 4 —

«Bis vero in mense (Commentarium) *prodibit ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur*» (Ex *Commentarii Officialis* ratione, die 29 Octobris, 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XXV, n. 12 - 10 Augusti 1933)

ACTA PII PP. XI

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE

PAG.

I. *Ad Christi regnum.* - De Jarensis et Nominis Iesu seu Caebuanae diocesium in Philippinis insulis dismembratione et novae dioecesis « de Bacolod » erectione. - *15 Iulii 1933* 357

II. *Ad maius religionis.* - De dioecesis Zamboangensis dismembratione et de novae dioecesis Cagayanae erectione. - *20 Ianuarii 1933* 360

LITTERAE APOSTOLICAE

I. *Crucifixi Domini Nostri.* - Venerabilis Dei famula Gemma Galgani virgo saecularis Lucensis beata renuntiatur. - *14 Maii 1933* 363

II. *Horti conclusi.* - Venerabilis Dei famula Catharina Labouré e S. Vincentii a Paulo Societate Puellarum Caritatis beata renuntiatur. - *28 Maii 1933* 367

ACTA SS. CONGREGATIONUM

S. CONGREGATIO CONSISTORIALIS

Provisio Ecclesiarum 372

SACRA CONGREGATIO ORIENTALIS

Provisio Ecclesiarum 372

S. CONGREGATIO CONCILII

Dioecesis N. - Coemeteriorum paroecialium *11 Iulii 1931.* 373

S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

PAG.

I. Provisio Ecclesiarum 375

II. Nominationes. - 375

III. Designationes. - 376

S. CONGREGATIO RITUUM

I. *Nivernen. seu Tarbien. et Lourden.* - Decretum super *tuto* in causa canonizationis B. M. Bernardae Soubirous, e Congregatione Sororum Caritatis et Institutionis christianae « de Nevers » . - *2 Iulii 1933* 377

II. *Lucen. in Italia.* - Decretum reassumptionis causae canonizationis beatae Gemmae Galgani Virginis. - *26 Iulii 1933* . . . 380

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA PAENITENTIARIA APOSTOLICA

(OFFICIUM DE INDULGENTIIS)

Decretum, quo novis indulgentiis ditantur pium XL Horarum exercitium frequentantes. - *24 Iulii 1933* 381

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. Sacra Congregazione dei Riti: *Congregazione Generale* 383

II. Tribunale della S. R. Rota: *Avviso* . . 383

III. Segreteria di Stato: *Nomine e Onorificenze* 383

IV. Necrologio 388

Annus XXV - Vol. XXV 1 Septembris 1933 Num. 13

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE

I

JAREN. ET CAEBUAN.

DE JARENSIS ET NOMINIS IESU SEU CAEBUANAE DIOECESIUM IN PHILIPPINIS INSULIS DISMEMBRATIONE ET NOVAE DIOECESIS « DE BACOLOD » ERECTIONE.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Ad Christi regnum latius per orbem propagandum et ad dominicum gregem facilius ac salubrius pascendum et gubernandum haud dubie maxime iuvat recta Ecclesiarum circumscriptio; Apostolicae autem Sedis est dioecesium nimis latitudine praestantium territorium dividere et alias erigere dioeceses, si hoc in Domino necessarium vel opportunum visum fuerit. Cum itaque Jarensis seu S. Elisabeth dioecesis, metropolitanae Ecclesiae de Manila suffraganea, et territorio latissime pateat et maxima incolarum frequentia redundet, a Nobis expostulatum est ut illa in duas divideretur partes et altera constitueretur dioecesis. Iamvero probe Nos scientes id in maius animarum bonum futurum, de venerabilium fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium S. Congregationi Consistoriali praepositorum consilio, omnibus mature perpensis, ad petitam quam supra diximus dismembrationem et novae dioecesis erectionem cito deveniendum censuimus. Quapropter, habito favorabili voto venerabilium fratrum tum Gulielmi Piani, Archiepiscopi titularis Dramensis et in Philippinis Insulis Delegati Apostolici, tum Iacobi Pauli MacCloskey, Episcopi Jarensis, suppleto, quatenu sopus

sit, quorum interest vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, ea quae sequuntur Apostolicae potestatis plenitudine decernimus atque statuimus: 1) A dioecesi Jarensi seu S. Elisabeth integram insulam vulgo *Negros* nuncupatam distrahimus una cum parvulis insulis ad orientem adiacentibus. Item a Nominis Iesu seu Caebuana dioecesi in praesens vacante, insulam *Siqujior* nuncupatam avellimus ac distrahimus. 2) Ex territoriis ab iisdem dioecesibus Jarensi et Nominis Iesu ita dismembratis novam erigimus dioecesim, erectamque per praesentes declaramus, eamque *de Bacolod* nuncupari volumus. 3) Huius vero dioecesis sedem in urbe vulgo *Bacolod*, a qua dioecesis ipsa nomen mutuatur, constituimus; illi propterea iura omnia et privilegia episcopalibus civitatibus spectantia concedimus. 4) Episcopi autem Cathedram in paroeciali ecclesia S. Sebastiani in eadem urbe *Bacolod* exstante figimus, eamque propterea ad cathedralis ecclesiae gradum et dignitatem evehimus atque extollimus, eidem ecclesiae parochialitate, quam nunc obtinet, servata. Ipsi vero cathedrali ecclesiae eiusque pro tempore Episcopis iura omnia, honores, insignia, favores ac privilegia tribuimus, quibus ceterae cathedrales ecclesiae earumque Antistites in insulis Philippinis iure communi vel legitima consuetudine pollent et gaudent. Tum vero hanc cathedralem ecclesiam tum eius pro tempore Episcopos iisdem adstringimus oneribus et obligationibus, quibus ceterae cathedrales ecclesiae earumque Antistites adstringuntur. 5) Dioecesim hanc *de Bacolod* suffraganeam constituimus metropolitanae Ecclesiae de Manila; eiusque pro tempore Episcopos metropolitico iuri Archiepiscopi de Manila subiicimus. 6) Nobis autem et Apostolicae Sedi facultatem reservamus novam ita erectae dioecesis circumscriptionem ineundi, quoties id in Domino expedire visum fuerit. 7) Volumus insuper ut usque dum canonicorum Capitulum in praefata cathedrali ecclesia institui nequeat, pro canonicis dioecesani Consultores ad normam can. 423 et seq. Codicis iuris canonici interim eligantur. 8) Volumus praeterea ut quam primum fieri poterit saltem parvum Seminarium dioecesanum iuxta Codicis iuris can. dispositiones et regulas a Sacra Congregatione de Seminariis et Universitatibus Studiorum traditas erigatur, in quo iuvenes in sortem Domini vocati in spem Ecclesiae instituantur. 9) Quod autem attinet ad huius novae dioecesis administrationem et regimen, ad Vicarii capitularis seu Administratoris Apostolici, sede vacante, electionem, ad clericorum et fidelium iura et onera aliaque huiusmodi, serventur quae sacri canones praescribunt. Quod vero ad clerum saecularem praecipue spectat, decernimus ut, simul ac eiusdem dioecesis erectio ad effectum deducta fuerit, eo ipso clerici omnes censeantur adscripti dioecesi illi, in cuius territorio legitime exstant. 10) Documenta et acta omnia, quae novam dioecesim respiciunt, a cancellariis Jarensis et

Nominis Iesu dioecesium quam primum fieri poterit, novae dioecesis *de Bacolod* cancellariae tradantur, ut in eius archivo asserventur. 11) Episcopalem autem noviter erectae dioecesis mensam constituent curiae emolumenta et oblationes omnes, quae a fidelibus, in quorum bonum dioecesis ipsa constituta est, praeberi solent; sed actuoso zelo Episcopi pro tempore committitur, ut, quam citius fieri poterit, dos ipsa episcopalis in bonis frugiferis ac tutis constituatur.

Quibus omnibus ut supra dispositis, ad eadem omnia exsecutioni mandanda quem supra memoravimus venerabilem fratrem deputamus Gulielmum Piani, in insulis Philippinis Delegatum Apostolicum, eique propterea necessarias et opportunas facultates tribuimus tum omnes dirimendi controversias in exsecutionis actu quomodolibet orituras, tum etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur alium virum in officio vel ecclesiastica dignitate constitutum; eidemque onus imponimus authenticum exemplar peractae exsecutionis actorum intra annum transmittendi ad Sacram Congregationem Consistorialem.

Praesentes autem Litteras et in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod quilibet, quorum interest, vel eorum qui sua interesse praesumant, auditi non fuerint ac praemissis non consenserint, etiam si expressa et individua mentione digni sint, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio seu intentionis Nostrae, vel quolibet alio licet substantiali et inexcogitato defectu notari, impugnari vel in controversiam vocari posse; sed eas tamquam ex certa scientia ac potestatis plenitudine factas et emanatas perpetuo validas exsistere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere atque ab omnibus ad quos spectat inviolabiliter observari debere; et si secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum prorsus et inane esse et fore volumus et decernimus. Volumus denique ut harum Litterarum transumptis, etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis ac sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce Litteris tribueretur, si originaliter exhibitae vel ostensae forent.

Non obstantibus, quatenus opus sit, regulis in synodalibus, provincialibus, generalibus universalibusque Conciliis editis, specialibus vel generalibus constitutionibus et ordinationibus Apostolicis, et quibusvis aliis Romanorum Pontificum Praedecessorum Nostrorum dispositionibus ceterisque contrariis quibuscumque. Nemini autem has Litteras Nostras dismembrationis, assignationis, erectionis, evectionis, concessionis, statuti, derogationis, mandati et voluntatis Nostrae infringere vel contraire liceat. Si quis vero ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem

omnipotentis Dei et beatorum Petri et Pauli, Apostolorum Eius, se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo secundo, die quintadecima mensis Iulii, Pontificatus Nostri anno undecimo.

E. Card. PACELLI
a Secretis Status.

Fr. RAPHAËL C. Card. ROSSI
S. C. Consistorialis a Secretis.

Ioseph Wilpert, *Decanus Collegii Protonot. Apostolicorum.*
Dominicus Jorio, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., vol. XLVII, n. 13. - M. Riggi.

II

ZAMBOANGEN.

DE DIOECESIS DISMEMBRATIONE ET DE NOVAE DIOECESIS CAGAYANAE ERECTIONE.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Ad maius religionis incrementum et animarum bonum facilius procurandum maxime prodest dioeceses nimis territorii vastitate praestantes dividere et novas ibi dioeceses erigere et constituere. Cum itaque dioecesis Zamboangensis, in Philippinis insulis, adeo latissime pateat, ut unus Episcopus haud facile eam regere et gubernare queat, iamdiu ab Apostolica Sede postulatum fuit ut ipsa divideretur alteraque exinde erigeretur dioecesis. Nos autem, omnibus mature perpensis, de venerabilium fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacrae Congregationi Consistoriali praepositorum consilio ac attento venerabilis fratris Gulielmi Piani, Archiepiscopi titularis Dramensis ac in Philippinis insulis Delegati Apostolici, favorabili voto, oblatis precibus annuere censuimus. Quam ob rem, suppleto quatenus opus sit, quorum interest, vel eorum qui sua interesse praesumant, consensu, ea quae sequuntur de Apostolicae potestatis plenitudine statuimus ac decernimus: 1) Dioecesim Zamboangensem in Philippinis insulis bifariam dividimus eamque ad partem quae ad occidentem et meridiem spectat coarctamus, iuxta fines novae ut infra erigendae dioecesis. 2) Partem vero septentrionalem ab ipsa dioecesi seiungimus, eamque in novam ac distinctam erigimus dioecesim, quam *Cagayanam* ab urbe *Cagayana* nuncupari volumus. 3) Haec nova dioecesis has com-

plectetur provincias civiles: *Surigao* cum insulis *Dinagat* et *Siargao*, *Agusan*, *Misamis* orientalem cum insula *Camiguin*, *Misamis* occidentalem, *Bukidnon* atque provinciae *Lanao* partem meridionalem hisce circumscriptam limitibus, nimirum, a solis ortu ad occasum, a flumine *Malaig*, a montibus *Butig*, a rivo *Porque*, a lacu *Dapau*, a monte *Imaoan* vel *Inlaoan*, et a collibus vergentibus ad litus maris *Tukuran* versus. Harum vero provinciarum fines modo erectae dioecesis erunt quoque limites. 4) Novae huius dioecesis Cagayanae sedem episcopalem in urbe *Cagayana*, a qua dioecesis ipsa nomen mutuatur, constituimus; eique propterea omnia concedimus iura et privilegia quae episcopalibus civitatibus sunt propria. 5) Episcopi autem cathedram in ecclesia paroeciali, Deo in honorem S. Augustini dicata, in ipsa Cagayana urbe exstante, figimus; quam proinde ad cathedralis ecclesiae gradum et dignitatem perpetuo evehimus, eique eiusque pro tempore Episcopis iura omnia, honores, insignia, favores et privilegia tribuimus, quibus ceterae cathedrales ecclesiae earumque Antistites iure communi vel legitima consuetudine fruuntur et gaudent; ipsam vero cathedralem eiusque Episcopos iisdem adstringimus oneribus et obligationibus quibus ceteri per orbem Episcopi et cathedrales ecclesiae subiciuntur. 6) Hanc novam insuper dioecesim Cagayanam suffraganeam constituimus metropolitanae Ecclesiae Manilanae eiusque pro tempore Episcopos Archiepiscopi Manilani metropolitico iuri subiicimus. 7) Quod autem attinet ad huius Cagayanae dioecesis regimen et administrationem, ad Capituli cathedralis vel Consultorum collegii institutionem, ad Seminarii dioecesani erectionem, ad Vicarii capitularis seu Administratoris Apostolici, sede vacante, electionem, ad clericorum et fidelium iura et onera aliaque huiusmodi, servanda iubemus quae sacri canones decernunt. 8) Quod vero ad clerum saecularem praecipue spectat, decernimus ut statim ac dioecesis erectio ad effectum deducta fuerit, eo ipso clerici qui ibidem legitime exstent, novae dioecesi censeantur adscripti. 9) Volumus insuper ut episcopalem huius novae dioecesis mensam praeter curiae episcopalis taxas et emolumenta, oblationes omnes constituant, quae forte a fidelibus, in quorum bonum dioecesis ipsa erecta est, praeberi solent. 10) Mandamus denique ut documenta omnia et acta, quae hanc novam dioecesim eiusque fideles respiciunt, quamprimum fieri poterit, a Zamboangensis dioecesis episcopali curia, nuper erectae dioecesis Cagayanae cancellariae tradantur.

Quibus omnibus ut supra dispositis, ad eadem omnia exsecutioni mandanda quem supra diximus venerabilem fratrem Gulielmum Piani, in Philippinis insulis Apostolicum Delegatum, deputamus, eidemque propterea necessarias et opportunas facultates tribuimus tum definitive sententiam dicendi de quavis difficultate vel oppositione in exsecutionis actu quomodolibet

oritura, tum subdelegandi ad effectum de quo agitur quemlibet virum in ecclesiastica dignitate vel officio constitutum, eidemque ad Sacram Congregationem Consistorialem quamprimum authenticum transmittendi exemplar peractae exsecutionis actorum onus facimus.

Praesentes autem Litteras et in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod quilibet, quorum interest, vel eorum qui sua interesse praesumant, auditi non fuerint ac praemissis non consenserint, etiam si expressa et individua mentione digni sint, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio seu intentionis Nostrae, vel quolibet alio licet substantiali et inexcogitato defectu notari, impugnari vel in controversiam vocari posse; sed eas tamquam ex certa scientia ac potestatis plenitudine factas et emanatas perpetuo validas exsistere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere atque ab omnibus ad quos spectat inviolabiliter observari debere; et, si secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum prorsus et inane esse et fore volumus et decernimus. Volumus denique ut harum Litterarum transumptis, etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis ac sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce Litteris tribueretur, si originaliter exhibitae vel ostensae forent.

Non obstantibus, quatenus opus sit, regulis in synodalibus, provincialibus, generalibus universalibusque Conciliis editis, specialibus vel generalibus constitutionibus et ordinationibus Apostolicis, et quisbusvis aliis Romanorum Pontificum Praedecessorum Nostrorum dispositionibus ceterisque contrariis quibuscumque. Nemini autem has Litteras Nostras dismembrationis, assignationis, erectionis, evectionis, concessionis, statuti, derogationis, mandati et voluntatis Nostrae infringere vel contraire liceat. Si quis vero ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Petri et Pauli, Apostolorum Eius, se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo tertio, die vigesima mensis Ianuarii, Pontificatus Nostri undecimo.

E. Card. PACELLI
a Secretis Status.

Fr. RAPHAËL C. Card. ROSSI
S. C. Consistorialis a Secretis.

Ioseph Wilpert, *Decanus Collegii Protonot. Apostolicorum.*
Dominicus Jorio, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., vol. XLVII, n. 11. - M. Riggi.

LITTERAE APOSTOLICAE

I

VENERABILIS DEI FAMULA GEMMA GALGANI VIRGO SAECULARIS LUCENSIS BEATA RENUNTIATUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Crucifixi Domini Nostri Redemptoris Passionis recolendae studium, quo veri Iesu amatores sectatoresque aestuant, ex ipsis usque diebus Apostoli Pauli, qui nihil aliud quam gloriari in Cruce Domini Nostri Iesu Christi optabat, hisce quoque Nostris temporibus piissimam extulit virginem Lucensem, quae miram vitae innocentiam pari cum paenitentia sociavit atque impensissimo famulatu Iesum Crucifixum prosecuta est.

Brevis vero vita eius ac doloribus vexata, sed bono Christi odore flagravit, clarissimum Nobis relinquens exemplum illius amoris, quo in omni nostra tum corporis tum cordis tribulatione et angustia Iesus est diligendus eiusdemque Crux amplectenda. Virgo eadem Camiliani in agro atque archidioecesi Lucensi intra fines Etruriae die decima secunda m. Martii an. millesimo octingentesimo septuagesimo octavo ex piis honestisque coniugibus, qui censu quoque erant conspicui, Henrico Galgani atque Aurelia Landi orta est eidemque insequenti die salutaribus ablutae Baptismatis aquis nomen Gemmae impositum est. Ab ea usque parva aetate, quae ineptiis nugisque maxime dedita esse solet, puella innocentissima non modo nihil pueriliter agere sed levitates iugiter defugere, solatia vanitatesque singulari animi constantia adversari consuevit; acceptisque a piissima genetrice primis religionis ac pietatis rudimentis, iam erga Iesum Christum Crucifixum ita a pueritia sua amore flagrabat, ut tunc temporis etiam in divini Redemptoris meditandam immo et contemplandam Passionem inexplebili cupiditate traheretur. Septennis Gemma Lucensi in civitate sacro Chrismate inuncta est, ibique cum nonum agens annum Eucharisticum Sacramentum primum sumpserit, summae pietatis sensibus, qui futuram eius vitae sanctitatem praenuntiabant, atque erga Dominum suum Iesum caritate vehementer exarsit. Sororibus autem a Sancta Zita, ex Instituto Oblatarum Spiritus Sancti, educanda litterisque instruenda tradita, usque ad decimum quintum suae aetatis annum Venerabilis Dei Famula in studia exercenda ita incubuit, ut tam doctrina quam disciplina facile ceteras inter alumnas excelleret; at in piis peragendis meditationibus multum temporis impendere solita, divinum etiam audiendi verbum erat cupidissima,

suamque propterea magistram demisse enixeque rogavit ut diebus quibus sive in studiis sive in muliebribus exsequendis operibus optime se gessisset, ad praemii instar per unam saltem horam acerba Christi e cruce pendentis supplicia sibi explanaret; et tanta his audiendis vehementia commovebatur, ut saepe saepius cum magistra ipsamet multas lacrimas effunderet. Gravi dein morbo correpta, genitore suo medicisque suadentibus, studiis ac pio Instituto valedixit et ad suam domum reversa est; ibique domesticis negotiis addicta, haud parvam curam in iuvandos bonis consiliis atque exemplis fratres sororesque contulit. Anno millesimo octingentesimo nonagesimo sexto, iam incensa desiderio inserviendi Domino Iesu haud communi modo, aliam acerbam infirmitatem patientissime pertulit: totus sane Gemmae vitae mortalis cursus doloribus repletus est. Ipsius interea patre variis calamitatibus in egestatem redacto atque immatura morte brevi exstincto, parentibus amatissimis ita orbatam cunctisque destitutam fortunae bonis, Venerabilem Dei Servam « Camaiore » in loco in domum suam quaedam ex amitis eius, spiritu caritatis ducta, parumper recepit; at Gemma cum virginitatem suam Iesu illibatam devoverit, occasionis nuptiarum vitandae caussa, gratiis actis amitae, ad propriam domum, licet squalore obsitam ac miserrimam, reverti maluit, quamvis gravibus saepe corporis afflictationibus affecta, quas initio singularem ob modestiam, ne arcessiti medici eam tangerent, dissimulare vel occultare pro viribus studuit. Vicennis vero gravissimo morbo usque ad mortem tentata, Dei Famula, morae impatiens, iam iam supremum inhiabat diem quo ad caelestem Sponsum advolaret, sed a periculoso morbo praeter exspectationem, quamvis modo, ut fertur, non naturali convaluit. Mortis faucibus sic erepta et consuetis officiis reddita, etiam postea, quasi lilium inter spinas, continentibus iisque acerbissimis est vexata doloribus, quos veluti pretiosa Christi dona continenti animi voluptate amplexa est sive ut similior suo caelesti Sponso fieret, sive ut pro peccatoribus ab aeterna damnatione praeservandis debitas divinae iustitiae paenas generose lueret. Ultimis suae vitae annis a Lucensi quadam piissima familia « Giannini » quasi filia humaniter recepta, eo in novo domicilio religiosis exercitiis vacandis totam se dedit; de domo numquam exibat nisi ecclesiam adeundi caussa: mane surgens cotidie ante lucem illico templum proximum petebat, ibique duobus adstans Sacris et Eucharistico Sacramento se se reficiens; domum dein rediens, a vanitatibus prorsus aliena, ad familiaria negotia vel humilia incumbere sollicita erat; cum aliquo agens tanta utebatur suavitate, ut mirus eius animi candor omnibus pateret; numquam vero de se ipsa disserens nonnisi percontata atque invita loquebatur. Religiosissima sane adulescens adeo in dies virtutibus palam proficiebat, ut non

modo a familiaribus domus sed ab aliis quoque, qui illuc adveniebant, maximi haberetur; multi enim tum illius virtutes admirandi caussa, tum ut eiusdem consilia exquirerent, tum denique ut ipsiusmet precibus sese commendarent, domum « Giannini » petebant; nec etiam defuerunt qui, etsi Dei Servam ab initio contempserint, eandem postea cognitam atque auditam magna veneratione prosecuti sint. Hoc autem tempore Venerabilis Dei Famula cum toto animi ardore contemplandae Christi Passioni se dedisset, magno desiderio mota est se Deo vovendi inter sacras virgines a Passione Domini nuncupatas, quae Sanctum Paulum a Cruce suum habent conditorem; ideoque rogavit domus Cornetanae ipsius Instituti antistitam ut in eandem congregationem reciperetur; sed divino consilio factum est ut pluribus obstantibus difficultatibus, Venerabilis Dei Serva verba precesque suas frustra consumeret, ac proinde in saeculo, praeter voluntatem, vivens mirando religiosae vitae spectaculo mundanis omnibus esset. Hic tamen, quem S. Paulus a Cruce in sacram hereditatem filiis filiabusque suis reliquit, erga Christi Passionem amor totum incendit animum purissimae virginis Lucensis, cum ea ipsa caritate iam a pueritia sua flagraret. Carnem igitur suam crucifigens in Christo, omnes devios naturae motus Ven. Famula Dei fortiter iugiterque usque ad mortem compressit: unde summa ac voluntaria paupertate, mundi omnium oblectamentorum despectione, mira erga omnes aequanimitate, profunda animi humilitate atque ingenua simplicitate, in tot tantisque sive corporis sive animi cruciatibus mirabili patientia, angelica puritate, perfecta obedientia, filiali in Deo atque immensa fiducia, vehementissima denique in Deum et in proximos caritate exornata est. Debili vero corpore, quamvis magno animo munita, brevi Lucensis innocentissima virgo suae vitae cursum consummavit; quintum enim supra vicesimum annum vix expletum agens, die sabbati, undecima Aprilis, pervigilio scilicet Dominicae Resurrectionis, an. MDCCCCIII « magis divini amoris aestu quam vi morbi consumpta » ad dilectum Sponsum suum Iesum, vinculis tandem corporis soluta, advolavit. Mortales Venerabilis Dei Famulae exuviae, lugubri veste indutae, more Religiosarum, prout iam ipsa exoptaverat, sollemni funere in ecclesia peracto, in coemeterium delatae sunt, ibique selecto in tumulo conditae, frequentissimis ex omni ordine civibus adstantibus, qui piae Virginis sanctitate commoti erant atque eximiis virtutibus, quas quidem supernaturalium charismatum ornamentum vividiores efficere ferebatur. Cum autem ex ipso mortis tempore huiusmodi sanctitatis fama magis magisque in dies excreverit, in curia Lucensi processus ordinarii iam quattuor post annos ab obitu inchoati sunt. Hisce vero peractis et ad Sacrorum Rituum Congregationem delatis, rec. mem. Decessor Noster Benedictus

Pp. XV sollemne per decretum editum die vicesima octava m. Aprilis an. millesimo nongentesimo vicesimo introductionis Causae Commissionem manu propria signavit. Probationibus itaque legitime sumptis riteque expensis, de virtutibus heroicis eiusdem Servae Dei Nos ipsi, die vicesima nona m. Novembris a. MDCCCCXXXI, Venerabilis Dei Famulae Gemmae Galgani virtutes tanquam heroica qualitate praeditas et exornatas sollemni Nostro iudicio adprobavimus et declaravimus. Agitata dein quaestione de duobus miraculis, quae a Deo patrata ferebantur per Venerabilis Gemmae intercessionem, post duas Congregationes, antepraeparatoriam nempe et praeparatoriam, nec non aliam generalem congregationem, quae coram Nobis die tricesima prima mensis Ianuarii vertentis a. MDCCCCXXXIII habita est, rebus omnibus acerrimo studio investigatis, Nosmetipsi, die quinta proximi praeteriti mensis Februarii, proposita miracula constare sollemniter sancivimus, ulteriusque proinde in casu procedi posse. Cum itaque esset de gradu heroico virtutum ac de miraculis debitum prolatum consilium, illud tantum discutiendum supererat num Venerabilis Dei Famula inter Beatos caelites *tuto* foret recensenda. Hoc dubium propositum est a venerabili fratre Nostro Ianuario Granito Pignatelli di Belmonte, Episcopo Ostiensi et Albanensi, Causae Ponente seu Relatore, in generalibus Sacrorum Rituum Congregationis comitiis coram Nobis habitis die quartadecima memorati mensis Februarii, omnesque qui aderant tam Cardinales quam Sacrorum Rituum Consultores ac Praelati unanimi consensu affirmative responderunt. Nos autem in re tanti momenti Nostram aperire mentem distulimus donec a Patre luminum caelestis sapientiae auxilium impetraremus. Quod cum impensis precibus fecissemus, tandem die decima nona mensis Februarii, Dominica nempe in Sexagesima huius anni, Eucharistico Sacro rite litato, adstantibus dilecto filio Nostro Camillo Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Laurenti, Diacono S. Mariae Scalaris, Sacrorum Rituum Congregationis Praefecto, nec non venerabili fratre Nostro Ianuario Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Pignatelli di Belmonte, Episcopo Ostiensi et Albanensi, Causae Relatore, itemque dilectis filiis Alfonso Carinci, Congregationis Rituum a Secretis, et Salvatore Natucci, generali Sanctae Fidei promotore, ad solemnem Venerabilis Dei Famulae Gemmae Galgani Beatificationem *tuto* procedi posse pronunciavimus. Quae cum ita sint, cleri populique archidioecesis Lucensis nec non Congregationis Clericorum excalceatorum Ssmae Crucis et Passionis Domini Nostri Iesu Christi vota implentes, auctoritate Nostra apostolica, praesentium Litterarum tenore facultatem facimus ut Venerabilis Dei Famula Gemma Galgani, virgo saecularis Lucensis, *Beatae* nomine in posterum nuncupetur, atque eius corpus ac lipsana,

seu relliquiae, sollemnibus tamen in supplicationibus non deferenda, publicae proponantur fidelium venerationi; eiusdemque imagines radiis decorentur. Praeterea eadem apostolica Nostra auctoritate concedimus ut de illa recitetur Officium et Missa celebretur, singulis annis, de Communi Virginum cum lectionibus et orationibus propriis per Nos adprobatis iuxta Missalis ac Breviarii Romani rubricas. Huiusmodi vero Officii recitationem Missaeque celebrationem fieri dumtaxat permittimus in dioecesi Lucensi in qua nata est Dei Famula et migravit ad Dominum, itemque in templis ac sacellis ubique terrarum sitis quibus utitur memorata Congregatio Clericorum excalceatorum Sanctissimae Crucis et Passionis D. N. Iesu Christi, cum eius conditorem S. Paulum a Cruce ipsa Dei Famula in suo erga Passionem Domini Redemptoris amore merito ducem ac magistrum habuerit, ab omnibus fidelibus, qui horas canonicas recitare teneantur, et, quod ad Missas attinet, ab omnibus sacerdotibus tam saecularibus quam regularibus ad templa seu sacella, in quibus festum agitur, convenientibus. Demum facultatem impertimur ut sollemnia Beatificationis Venerabilis Dei Servae Gemmae Galgani supradictis in templis seu sacellis celebrentur, diebus legitima auctoritate designandis, intra annum, servatis servandis, postquam eadem sollemnia in sacrosancta Patriarchali Basilica Vaticana peracta fuerint. Non obstantibus constitutionibus atque ordinationibus Apostolicis necnon decretis de non cultu editis ceterisque in contrarium facientibus quibuslibet. Volumus autem ut harum Litterarum exemplis etiam impressis, dummodo manu Secretarii enunciatae Sacrorum Rituum Congregationis subscripta sint atque eiusdem Congregationis sigillo munita, eadem prorsus fides, in disceptationibus etiam iudicialibus adhibeatur, quae Nostrae voluntatis significationi, hisce ostensis Litteris, haberetur.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum sub anulo Piscatoris die XIV m. Maii, an. MDCCCCXXXIII Pontificatus Nostri decimo secundo.

E. Card. PACELLI, *a Secretis Status.*

II.

VENERABILIS DEI FAMULA CATHARINA LABOURÉ E S. VINCENTII A PAULO SOCIETATE PUELLARUM CARITATIS BEATA RENUNTIATUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Horti conclusi qua violae odoratae, flores quidem humiles at eximio fragrantes odore, in Ecclesia mirabiliter exstant aliquando animae christifideles, quae claustralibus vel religiosis

in domibus parietum umbris occultae, flores honestatis ac sanctitatis, christianae perfectionis culmen per humilem atque absconditam, quamvis laboriosam, in Christo vitam, adipiscuntur. E quibus una procul dubio habenda est Venerabilis Dei Famula Catharina Labouré, quae, Puellarum Caritatis in S. Vincentii a Paulo Societate humillimis muneribus functa, usque ad mortem, licet pluribus charismatibus donata, voluntarie abscondita in Deo atque occulta permansit.

Anno millesimo octingentesimo sexto, die secunda mensis Maii, e coniugibus morum integritate ac religione praestantibus Petro Labouré et Magdalena Gontard intra fines dioecesis Divionensis in loco «Fain-les-Moutier» nuncupato nata est ipsa Dei Famula, cui insequenti die Catharinae nomen ad sacrum Baptismatis fontem impositum est, etsi in posterum apud suos etiam Zoë vocata sit. Iam in pueritia indolis suavitate, morum candore animique pietate eluxit, et post genetricis mortem vix novennis Beatissimae Deiparae uti filiam sese commisit. Apud amitam, quae ipsius matrem in eandem educandam tunc suffecerat, biennio transacto, in domum paternam reversa, adulescentula adhuc rei familiaris curam suscepit, nullis laboribus parcens ac durioribus quidem vacans operibus; quod autem a domesticis curis ei supererat temporis, in pietatis religionisque exercitationes sive domi sive in ecclesia impendebat; ita ut iuvenibus puellisque patrii loci tanquam virtutum ac sanctae vitae exemplar imitandum a concivibus suis iam tunc commendaretur. Ex ipso verò tempore quo duodecim agens annos ad Eucharisticas dapes primum accessit, plane singularis pietatis sensibus exarsit, omnibusque religionis caritatisque in actionibus se exercens, perfectiorem vitam aggressa est. Cum autem cuperet, iuvenis adhuc, in aliquam religiosam familiam adscita Deo inservire, mox Institutum Vincentianum Puellarum Caritatis ingredi constituit, sed ob difficultates atque obstacula a genitore suscitata pium suum consilium tunc temporis dimisit, auxilium a Deo solum in re tanti momenti fidenter exspectans. Magno propterea animi gaudio, vicesimum quintum attingens annum, paterno consensu tandem aliquando obtento, voti compos facta, excepta est antea inter postulantes domus, quam Castri ad Sequanam in oppido tunc Puellae Caritatis habebant; et dein in parisiensem domum principem « Seminarii », uti aiunt, translata, ibi religiosae probationis suae tempus piissime transegit. Eidem, ut fertur, Venerabili Dei Famulae, ab ipso tirocinii tempore quo se parabat ad religiosam vitam Vincentiani Instituti, Immaculata Virgo Maria benignissime apparuit, eidemque curam concredidit sacri cudendi Nomismatis referentis quidem in recta fronte Deiparae ipsiusmet, quae virgineo pede serpentis caput protereret, manibusque extensis subiectum terrae orbem radiis illustraret, effigiem, circum circa haben-

tem verba « O Maria concepta sine peccato ora pro nobis qui ad te confugimus »; in versa autem fronte sanctum Mariae nomen, eminente supra Crucis signo, duobus inferius adiectis cordibus, altero obsito spinis, altero ense transfosso. Mirabilis est in oculis nostris ipsius miraculosi Nomismatis pervulgatio! Per ipsum enim Deus innumerabilia usque ab initio operatus est prodigia ac largissime etiam nunc operatur; sed tamen tanta Venerabilis Dei Famula tunc temporis in mandato Beatissimae Virginis exsequendo humilitate enituit, ut in huiusmodi apparitionum praeceptique narratione, quadraginta sex per annos, semetipsa silentio obducta, ne nomen qu'dem suum revelari unquam sineret. At nec solum humilitate Venerabilis Dei Serva excellere visa est. Eadem sane, expleto tirocinio, in alteram Societatis Puellarum a Caritate parisiensem domum, quam ab « Enghien » nuncupant, missa, in proximos magna caritate fulsit, cura quam erga pauperes senes hospitio receptos mirabiliter gessit. Omnia in Deo conspiciens, verba sua, optata, cogitationes ad Deum dirigens maxima iugiter pietate eluxit, erga Iesum Christum sub Eucharisticis velis delitescentem succenso amore flagravit, Sanctissimam Virginem Dei Matrem qua filia amantissima coluit, ac proinde in puritatem suam, ut digna tantae Matris esset, vigilando sedula; sui ipsius oblita muneribus sibi creditis imperturbabili patientia studioque attento functa est; sororibus sociis se continenter aequo animo praebuit; in diligenda denique paupertate sapiens res omne genus contempsit, ita ut post eius obitum, ne una quidem res ad ipsam pertinens a sodalibus tanquam relliquia quaesita dari potuerit. Sanctam vero vitam *absconditam cum Christo in Deo* transactam ultima die mensis Decembris anno millesimo octingentesimo septuagesimo sexto, aetatis igitur suae septuagesimo, religiosis votis iteratis, Venerabilis Dei Famula, omnibus e domo sodalibus adstantibus, placidissimo exitu cum immortali commutavit. Corpus autem, post pretiosum Dei Famulae in conspectu Domini obitum, ad cryptam delatum est sacelli domus, quam in « Reuilly » Societas Puellarum Caritatis possidebat, eoque in loco, singulari venia a civitatis rectoribus obtenta, humatum, frequentissimis ex omni ordine civibus, sed praesertim sociis e pluribus Vincentianis domibus, ac filiarum Mariae Immaculatae societatibus, pueris puellisque et pauperibus, qui sanctitatis vitae fama ac virtutibus Catharinae Labouré commoti erant. Sed huiusmodi sanctitatis fama, Venerabili Dei Serva demortua, vividior in dies facta est; quapropter, in Parisiensi curia Ordinariis processibus confectis, nil mirum si a rec. mem, Decessore Nostro Pio Pp. X Venerabilis ipsius Dei Famulae Catharinae causa digna habita fuerit, quae Sacrae Rituum Congregationi cognoscenda committeretur, et anno millesimo nongentesimo septimo ipse Pontifex manu propria die XII mensis Decembris Commissionem introductionis cau-

sae signaret. Inquisitionibus itaque iudicialibus in Famulae Dei vitam resque gestas expletis, ceterisque omnibus rite absolutis, Nos, cum mox etiam super Venerabilis Servae Dei virtutibus disceptari coeptum sit, sollemni decreto, quod die decima nona m. Iulii anno millesimo nongentesimo tricesimo primo editum est, ipsius Venerabilis Catharinae Labouré virtutes heroicum attigisse fastigium sancivimus. Agitata dein quaestione de duobus miraculis, quae a Deo patrata ferebantur per eiusdem Venerabilis intercessionem, post duas Congregationes antepraeparatoriam nempe ac praeparatoriam nec non aliam generalem Congregationem, quae coram Nobis die septima mensis Februarii, hoc ipso anno, habita est, rebus omnibus acerrimo iudicio investigatis, Nosmetipsi, die tertiadecima mensis Februarii memorati, proposita miracula constare sollemniter declaravimus ulteriusque proinde in casu procedi posse. Cum igitur esset de virtutum heroicitate ac de miraculis prolatum consilium, illud tantum supererat discutiendum, num Venerabilis Ancilla Dei inter Beatos caelites *tuto* recensenda foret. Hoc dubium propositum est a dilecto filio Nostro Alexandro Sanctae Romanae Ecclesiae Diacono Cardinali Verde, huius Causae Ponente seu Relatore, in Comitiis generalibus coram Nobis die vicesima quinta mensis Februarii vertentis anni millesimi nongentesimi tricesimi tertii habitis, omnesque qui aderant tam Cardinales quam Sacrorum Rituum Consultores et Praelati unanimi consensu affirmative responderunt. Nos autem in tanti momenti re Nostram aperire mentem distulimus, donec enixis precibus a Patre luminum supernum subsidium posceremus. Quod cum impense fecissemus, tandem die decima secunda mensis Martii huius anni, scilicet Dominica secunda in Quadragesima, Eucharistico Sacro rite litato, adstantibus dilectis filiis Nostris Camillo Sanctae Romanae Ecclesiae Diacono Cardinali Laurenti, qui Sacrorum Rituum Congregationi praepositus est, atque Alexandro Sanctae Romanae Ecclesiae Diacono Cardinali Verde, Causae Relatore, nec non dilectis filiis Alfonso Carinci, Congregationis Rituum Secretario, et Salvatore Natucci Sanctae Fidei promotore generali, tuto procedi posse ad sollemnem Venerabilis Dei Servae Catharinae Labouré beatificationem, auctoritate Nostra pronunciavimus. Quae cum ita sint, precibus quoque permoti universae Societatis Puellarum Caritatis et Congregationis Missionis, quae pariter institutore gaudent sancto Vincentio a Paulo, necnon Societatum Filiarum Mariae Immaculatae, quae Venerabilis ipsius Virgini Deiparae obsequentis Catharinae incitamento iam provide constitutae sunt, quaeque memorato Nomismate prodigioso uti insigni proprio utuntur, apostolica Nostra auctoritate, praesentium Litterarum tenore, facultatem facimus ut Venerabilis Dei Famula Catharina Labouré, e Societate Puellarum Caritatis,

Beatae nomine in posterum nuncupetur, eiusque corpus ac lipsana seu relliquiae, non tamen sollemnibus in supplicationibus deferenda, publicae fidelium venerationi proponantur, atque imagines eius radiis decorentur. Eadem praeterea apostolica Nostra auctoritate concedimus ut de illa quotannis Officium recitetur de Communi Virginum cum lectionibus propriis per Nos adprobatis, et Missa celebretur de eodem Communi cum orationibus propriis pariter per Nos adprobatis, servatis servandis, sed tamen in dioecesi dumtaxat Divionensi, ubi nata est Serva Dei, atque in archidioecesi Parisiensi cum in eadem migraverit ad Dominum, itemque in templis ac sacellis ubique terrarum sitis, quibus utuntur tam Societas Puellarum Caritatis quam Congregatio Missionis, ab omnibus fidelibus, qui horas canonicas recitare teneantur quod ad Officii recitationem, et, quod ad Missas attinet, ab omnibus Sacerdotibus tam e saeculari quam e regulari clero ad ecclesias sive sacella, in quibus festum agitur, convenientibus. Denique largimur ut sollemnia beatificationis Venerabilis Famulae Dei Catharinae Labouré supradictis in templis seu sacellis celebrentur, diebus legitima auctoritate designandis, intra annum, servatis servandis, postquam eadem sollemnia in Sacrosancta Patriarchali Basilica Vaticana peracta fuerint. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus Apostolicis et decretis de non cultu editis ceterisque in contrarium facientibus quibuslibet. Volumus autem ut harum Litterarum exemplis etiam impressis, dummodo manu Secretarii memoratae Sacrorum Rituum Congregationis subscripta sint atque eiusdem Congregationis sigillo munita, in disceptationibus etiam iudicialibus eadem prorsus fides adhibeatur, quae Nostrae voluntatis significationi, hisce ostensis Litteris, haberetur.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXVIII mensis Maii, anno MDCCCCXXXIII, Pontificatus Nostri decimo secundo.

E. Card. PACELLI, *a Secretis Status.*

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

PROVISIO ECCLESIARUM

Sanctissimus Dominus Noster Pius divina Providentia Papa XI, successivis decretis Sacrae Congregationis Consistorialis, singulas quae sequuntur Ecclesias de novo Pastore dignatus est providere, nimirum:

28 Iulii. — Titulari episcopali Ecclesiae Orisenae praefecit R. P. D. Benedictum Paulum Alves de Souza, hactenus Episcopum dioecesis Spiritus Sancti.

8 Augusti. — Cathedrali Ecclesiae Massanae, R. D. Faustinum Baldini, Praepositum ecclesiae cathedralis S. Miniati.

10 Augusti. — Cathedrali Ecclesiae Tudertinae, R. P. D. Alfonsum Mariam De Sanctis, hactenus Episcopum Signinum.

— Cathedrali Ecclesiae Fluminensi, R. D. Antonium Santin, parochum ecclesiae cathedralis Polensis.

15 Augusti. — Titulari episcopali Ecclesiae Modrenae, R. D. Iacobum Hugonen Ryan, Rectorem Magnificum Universitatis Catholicae Washingtoniae in archidioecesi Baltimorensi.

SACRA CONGREGATIO CAEREMONIALIS

PROVISIO ECCLESIARUM

Sanctissimus D. N. Pius divina Providentia Papa XI, successivis decretis Sacrae Congregationis Orientalis, Ecclesias quae sequuntur de novo Pastore providere dignatus est, nimirum:

5 Augusti 1933. — Titulari archiepiscopali Ecclesiae Proconnesiae praefecit R. P. D. Basilium Cattan, hactenus Archiepiscopum Berytensem et Gibailensem Melchitarum.

— Episcopali Ecclesiae Alexandrinae Armenorum, R. P. Iacobum Nessimian, hactenus Archiepiscopum Mardensem, data eidem facultate, retinendi ad personam titulum Archiepiscopi.

5 Augusti 1933. — Archiepiscopali Ecclesiae Mardensi Armenorum, R. D. Aloisium Batanian.

10 Augusti — Archiepiscopali Ecclesiae Aleppen. Armenorum, R. D. Gregorium Hindié.

SACRA CONGREGATIO CONCILII

DIOECESIS *N.*

COEMETERIORUM PAROECIALIUM

Die 11 Iulii 1931

SPECIES FACTI. – In quadam civitate dioecesis *N*..., abhinc pluribus annis, impensis paroeciae *A* ... coemeterium conditum fuit, fidelibus catholicis totius civitatis sepeliendis. Idipsum, anno 1912, pecunia, magna ex parte, ab ea eiusque paroecia filiali collata, amplificatum est. At crescente in dies civium numero, eorum necessitatibus impar factum est; quapropter, anno 1929, parochi dictae civitatis, conlatis inter se consiliis, alterum coemeterium in eadem civitate condi statuerunt, vetusque coemeterium paroeciae *A* ... eiusque filiali tradi iusserunt.

Rem confirmavit Ordinarius qui tamen, decreto diei 27 Decembris 1929, praescripsit ut in veteri hoc coemeterio sepelirentur fideles tantummodo harum duarum paroeciarum, vetito ne in posterum huius loculi vel sepulcra venderentur fidelibus ceterarum paroeciarum.

Contra hoc decretum parochus *A* ... huic Sacrae Congregationi die 2 Augusti 1930 recurrit, conquestus quod eodem: 1) ius violetur quo unicuique sepulturam sibi eligere permissum est, ad normam canonis 1223 Codicis I. C., et cum prohibitio in casu maiorem civium partem respiciat, ius ipsum universae civitati ablatum fuisse ait; 2) grave administratoribus veteris coemeterii affertur detrimentum, qui ingentes sumptus pro eiusdem aedificatione impenderunt, et quotidie, eiusdem servandi causa, impendunt; 3) nulli consulitur urgenti necessitati, cum locus in vetere coemeterio ad fidelium corpora humanda per 25 adhuc annos satis sit.

Curia dioecesana, contra, aequum censet decretum, et quia Societas, ad novum coemeterium condendum nuper constituta, non semel pecunia

administratoribus veteris coemeterii adiumento fuit; et quia nullum ius eligendae sepulturae fidelibus tollitur vel limitatur, cum decretum potissimum in hoc intendat ut unaquaeque paroecia suum habeat coemeterium; et quia, rerum necessitate cogente, necesse omnino fuit novum in civitate, cuius incolae in praesens ad ducenta millia numerantur, parare coemeterium.

Cum de hac necessitate nulla sit quaestio, tota controversia haec est, num memorato decreto diei 27 Decembris 1929 ius fidelium sibi eligendi sepulturam ubi maluerint, Curia violaverit vel limitaverit.

AD IUS QUOD ATTINET. – In canone 1223 § 1 Codicis I. C. praescribitur: « Omnibus licet, nisi expresse iure prohibeantur, eligere ecclesiam sui funeris aut coemeterium sepulturae ». Quam libertatem adeo integram omnibus fidelibus servari voluit Codex, ut et uxorem et filios puberes a maritali vel a patria potestate in sepultura eligenda immunes prorsus fecerit (can. 1223 § 2); atque religiosis clericisque saecularibus districte prohibuit ne quem inducant ad sepulturam in ipsorum coemeteriis eligendam, factamque sub eorum impulsu electionem nullam declaravit (can. 1227). Quae Codicis praescriptio, quod uxores et filiosfamilias spectat, et in vetere iure canonico vigebat, ut est in cap. 1, 3, 6, 8, 10 X *de sepult.*; et in cap. 1, 2, *de sepult.* 12, in Sexto, etc.

At his iuris principiis non videtur contradicere memoratum Curiae decretum, cuius finis praecipuus fuit statuere quinam sit locus communis sepulturae fidelium uniuscuiusque paroeciae in memorata urbe, quin exinde ius sepulturae electivae, singulis fidelibus permissae, ullo modo coerceretur. Id aperte patet ex litteris eiusdem Ordinarii, die 29 Octobris 1930 ad hanc S. Congregationem missis, in quibus haec leguntur: « Il decreto fu dato semplicemente per stabilire un piano di sistemazione dei cimiteri parrocchiali nella città, per cui alle due parrocchie reclamanti fu assegnato il vecchio cimitero e le rimanenti parrocchie, *salvo il diritto individuale di scelta del luogo di sepoltura*, furono invitate a concorrere alle spese del nuovo cimitero, reso necessario per salvaguardare nell'avvenire gli interessi dei cattolici e delle loro chiese nella stessa città ».

Iamvero nullum dubium est quominus Ordinarius disponere valeat locum sepulturae communis singularum paroeciarum, nec non prohibere ne fideles unius paroeciae in proprio alterius paroeciae cemeterio *ordinario* sepeliantur, excipe casum electae inibi sepulturae. Quod indubie eruitur ex praescripto canonis 1208 § 1, vi cuius Ordinarii est coemeteria paroecialia constituere, eademque moderari.

RESOLUTIO. – His omnibus perpensis, in plenariis comitiis huius S. Congregationis, die 11 Iulii 1931 habitis, propositum est hoc dubium solvendum:

An et quomodo recursus parochi A... diei 2 Augusti 1930 excipiendus sit, in casu.

Et Emi Patres responderunt:

Recursum esse reiiciendum, et ad mentem. Mens est ut, praeter sepulturam gentilitiam ad tramitem canonis 1229, salva fiat sepultura legitime electa ad normam canonis 1226, collati cum canone 1228 Codicis I. C.

Facta autem de his Ssmo Dño Nostro div. Prov. Pio Pp. XI relatione per subscriptum Secretarium huius Sacrae Congregationis in Audientia diei 15 Iulii 1931, Sanctitas Sua datam resolutionem approbare et confirmare dignata est.

I. Bruno, *Secretarius.*

SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

I

PROVISIO ECCLESIARUM

Successivis ut infra decretis Sacri Consilii christiano nomini propagando, Ssmus Dominus Noster Pius divina Providentia Pius Pp. XI, dignatus est praeficere:

11 Iulii 1933. — Titulari archiepiscopali Ecclesiae Ratiariensi, R. P. D. Andream Killian, hactenus Episcopum Portaugustanum, quem deputavit Coadiutorem, cum iure futurae successionis, R. P. D. Gulielmi Spence, Archiepiscopi Adelaidensis.

— Titulari archiepiscopali Ecclesiae Cypselenae, R. D. Raymundum Prendiville, quem deputavit Coadiutorem, cum iure futurae successionis, R. P. D. Iosephi Clune, Archiepiscopi Perthensis.

— Titulari episcopali Ecclesiae Bargalensi, R. D. Gorgonium Brandsma, e Societate S. Ioseph de Mill-Hill pro missionibus ad exteros, quem constituit Vicarium Apostolicum de Kisumu.

II

NOMINATIONES

Brevibus Apostolicis praeterea renunciati sunt:

23 Maii 1933. — R. P. Georgius M. Iosephus Hubertus Gislenus de Jonghe d'Ardoye, e Societate Parisiensi missionum ad exteros, electus Episcopus tit. Amathuntinus, *Vicarius Apostolicus de Yunnanfu.*

23 Maii 1933. — R. P. Ioseph Lörks, e Societate Verbi Divini, electus Episcopus tit. Medelitanus, *Vicarius Apostolicus Novae Guineae Centralis.*

— R. P. D. Bartholomaeus Stanislaus Wilson, Episcopus titulo Acmoniensis, *Vicarius Apostolicus Sierrae Leonis.*

— R. P. Ludovicus Joie, O. F. M. Capuccinorum (in religione fr. Ernestus a Montagny-la-Ville), designatus Episcopus tit. Ceramensis, *Coadiutor cum iure futurae successionis* R. P. D. Ludovici Gumy, *Episcopi Portus Victoriae.*

30 Maii — R. P. Franciscus (Venantius) Filippini, O. F. M., electus Episc. tit. Thinisensis, *Vicarius Apostolicus de Mogadiscio.*

Successivis ut infra decretis Sacra Congregatio de Propaganda Fide renunciavit ad suum beneplacitum:

5 Maii 1933. — R. P. Aegidium M. Roy, ex Ordine Fratrum Minorum, *Praefectum Apostolicum de Kagoshima.*

29 Maii. — R. P. Conradum Dubbelmann, Ordinis Praemonstratensis, *Praefectum Apostolicum de Jubbulpore.*

3 Iunii — R. D. Felicem De Kempeneer, e Congregatione Missionis, *Superiorem ecclesiasticum Missionis de Bikoro.*

8 Iulii. — R. P. Matthaeum Michelon, e Congregatione Veronensi Filiorum Ss. Cordis, *Superiorem ecclesiasticum Missionis de Kodok.*

— R. P. Romualdum Migliorini, Ordinis Servorum Mariae, *Praefectum Apostolicum de Swaziland.*

14 Iulii. — R. P. Octavium Vandewalle, e Congregatione Immaculati Cordis B. M. V. (de Scheut), *Praefectum Apostolicum de Montana.*

III

DESIGNATIONES

Ad normam can. 1594 § 3, Vicarius Apostolicus de Chiquitos designavit pro appellationibus a suo tribunali, curiam metropolitanam Sucrensem: quam designationem Ssmus Dominus Noster Pius div. Prov. Pp. XI approbavit in audientia diei 8 Maii 1933.

Item ad normam can. 1594 § 2, Metropolita Bombayensis designavit ad eumdem effectum curiam dioecesanam Poonensem: approbante Ssmo in Audientia diei 22 Maii.

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I

NIVERNEN. seu TARBIEN. et LOURDEN.

CANONIZATIONIS B. MARIAE BERNARDAE SOUBIROUS, E CONGREGATIONE SORORUM CARITATIS ET INSTITUTIONIS CHRISTIANAE « DE NEVERS ».

SUPER DUBIO

An, stante approbatione duorum miraculorum post indultam praedictae Beatae venerationem, tuto *procedi possit ad sollemnem ipsius Canonizationem.*

Medio circiter volvente XIX saeculo, quum perversa rationalistarum doctrina infensissimum christianae veritati bellum inferret, omnemque supernaturalis ordinis compagem, impio ausu, convellere niteretur, gloriosissimae memoriae Pontifex Pius IX, universo plaudente catholico orbe, Immaculatam B. M. Virginis Conceptionem ut fidei dogma sollemniter definivit. Quae fulgidissimi Matris Dei privilegii proclamatio, dum superbienti mundo lugendam humani generis per peccatum ruinam revocat, simul divinae redemptionis gratiam mirifice extollit, atque hominum corda ad superna erigit.

Quod vero Romae per infallibile magisterium Summus Pontifex definiebat, ipsa Immaculata Virgo Deipara, benedicta inter omnes mulieres, suo veluti ore confirmare voluisse videtur, quum non multo post celebri apparitione se ad specum *Massabielle* prope Lapurdum, in Pyrenaeis montibus, manifestavit: quo loci ex universo orbe gentes confluerent, ut pientissimae Matris beneficia persentirent, et veluti continua miraculorum serie mentes magis hominum sanarentur, quam corpora. Sed illud mirabilius quod ut tantum beneficium hominibus sanctissima Dei Genetrix impertiret atque, ut ea quae in mundo fortia existimantur confunderet, infirmum prae caeteris elegerit instrumentum, iuxta illam divinam oeconomiam, quam exaltat Paulus: *Infirma mundi elegit Deus ut confundat fortia* (1 Cor., 1, 27); Bernardam dicimus Soubirous, carissimum nunc ac celeberrimum mundo nomen, tunc vero ignoratam omnibus, nondum trilustrem puellam.

Ea Lapurdi nata, in montana Pyrenaeorum regione, die 7 Ianuarii mensis, anno 1844, ex patre Francisco et matre Ludovica Casterot, biduo post, baptismo abluta est nomenque Mariae Bernardae accepit.

Pauperrime victitans, et aliquandiu pascendis gregibus addicta, expers quidem omnis humanae doctrinae, sed suavissima morum simplicitate atque nitidissimo animi candore, Deo cara ac Virgini Matri Mariae dilecta, adolescebat. Respexit Maria filiolae suae humilitatem; innocentemque puellam anno 1858 a die 11 Februarii mensis ad diem 16 Iulii octies et decies successivis apparitionibus caelestique adloquio dignata est. Cui tandem sciscitanti ab Ea nomen: *Immaculata*, inquit *Conceptio ego sum.*

In qua tam celebri apparitione ac tot a Deo illustrata signis, triplex notare iuvat collatum piae adolescentulae charisma: *Videntem* eam primo dicamus, quae coram frequenti populo saepius in ecstasim rapta benigno Virginis adspectu mirabiliter recreata est: item ad mundum *Nunciam Virginis* pronunciemus, quae, Maria iubente, paenitentiam et orationem populo praedicavit; sanctuarium eo in loco exstruendum sacerdotibus praecepit, eiusdem loci gloriam, sanctitatem et futura beneficia praesentiens; eam tandem et *Testem veritatis* agnoscamus, quae pluribus adversantibus, summo simplicitatis candore una cum summa supernaturali prudentia atque animi fortitudine, apparitionum et commissi sibi a Virgine mandati veritatem constanter testata est, omnibus ecclesiasticis aeque ac saecularibus iudicibus mirantibus.

Quibus omnibus ab indocta atque rudi puella, divino instinctu, mirabiliter expletis, eam Deus procul in solitudinem religiosi claustri abductam, mundoque veluti ereptam, ad mirabiliora praeparabat, ut scilicet, cum Christo confixa cruci atque cum Eo veluti consepulta, interiorem supernaturalem vitam altius animo in humilitate hauriret, atque olim in luce sanctitatis veluti mundo resurgens, firmiore hoc sanctitatis testimonio novam Lapurdensi sanctuario gloriam adderet. Nivernum itaque, vocanti Deo obsecundans, Iulio mense anno 1866 se contulit, ut in ea principe domo Sororum a Caritate et Institutione Christiana religiosam vitam susciperet. Tirocinium emensa, temporanea vota sequenti anno, decennio post perpetua nuncupavit. Mirabiles in ea illuxere virtutes, sed virgineam eius animam praecipue eae, quae praedilectam Mariae Virgini decent discipulam ornarunt: profunda humilitas, tersissima puritas, incensa caritas. Quas, diuturni morbi doloribus animique angoribus, quibus quandoque premebatur, patientissime toleratis, et probavit et auxit. In ea religiosa domo humillima virgo ad mortem usque permansit, quam post suscepta Ecclesiae sacramenta, dulcissimam Matrem Mariam invocans, sanctissime obivit die

16 Aprilis mensis anno 1879, aetatis suae trigesimo sexto, ab inchoata religiosa vita duodecimo.

Quae vero eatenus velut sub humilitatis modio delituerat, illico post eius mortem mundo lucere visa est. Quare Ordinaria auctoritate de virtutum et miraculorum fama processus sunt adornati, et ad Urbem deducti. Venerandae memoriae Pius Papa X causae introductionis Commissionem sua manu die 13 Augusti mensis anno 1913 signavit. Apostolica deinde auctoritate super virtutibus et miraculis fuere constructi processus et, iuris ordine stricte servato, Ssmus D. N. die 14 Iunii mensis anno sacro 1925 Venerabilem Dei famulam Beatorum fastis adscripsit. Quum nova viderentur a Deo, ea intercedente, miracula esse patrata, causa die 9 Iunii mensis anno 1926 fuit resumpta, et miracula per decretum, die 31 Maii mensis hoc anno latum, approbata. Ut ad optatum finem, ad canonizationem nempe, causa haec progredi posset, unum supererat discutiendum dubium: *An, stante approbatione duorum miraculorum post indultam Beatae Maria Bernardae Soubirous venerationem*, tuto *procedi posset ad sollemnem praedictae Beatae Canonizationem*. Quod a Rmo Cardinali Alexandro Verde causae Ponente seu Relatore in generalibus Sacrae huius Congregationis comitis, die 27 nuper elapsi mensis coram Ssmo D. N. habitis, fuit propositum. Sacri huius coetus Patres Cardinales, Officiales Praelati et Consultores unanimi consensione in affirmativam concessere sententiam. Beatissimus vero Pater aliquantisper cunctandum esse duxit, ut in re tam gravi divini luminis copiam imploraret.

Ut autem decretum hoc promulgaretur diem hanc, Dominicam IV post Pentecosten, suavissimo Visitationis festo sacram, Sanctitas Sua elegit feliciter. Sicut enim hoc in eventu Beatae Mariae Virginis humilitas, per eius divinae maternitatis revelationem fuit a Deo exaltata, et per Eamdem Baptista sanctificatus fuit, ita hodie ad canonizationis honores, Beata Maria Virgine velut manu ducente, per Summi Pontificis oraculum, humillimam Mariam Bernardam Soubirous properare toto orbe plaudente conspicimus.

Devotissime itaque sacrosancto Eucharistico sacrificio litato, arcessitis Rmis Cardinalibus Camillo Laurenti, S. R. C. Praefecto et Alexandro Verde Causae Ponente seu Relatore, nec non R. P. Salvatore Natucci Fidei Promotore generali meque infrascripto Secretario, eisque adstantibus, pronunciavit: Tuto *procedi posse ad sollemnem Beatae Mariae Bernardae Soubirous Canonizationem.*

Hoc autem decretum promulgari et in S. R. C. acta referri mandavit die 2 Iulii anno Domini 1933.

C. Card. LAURENTI, *Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

II

LUCEN. IN ITALIA

CANONIZATIONIS BEATAE GEMMAE GALGANI VIRGINIS

SUPER DUBIO

An signanda sit Commissio reassumptionis Causae Canonizationis B. Gemmae Galgani Virginis, in casu et ad effectum de quo agitur.

Vix peractis, die 14 elapsi Maii mensis hoc anno, inclitae Lucensis Virginis Gemmae Galgani beatificationis sollemniis, iam nova feruntur a Deo eius intercessione patrata miracula. Quapropter instante R. P. Aegidio a Sacris Cordibus, e Congregatione Clericorum excalceatorum SSmae Crucis et Passionis D. N. Iesu Christi, Causae Postulatore, Emus ac Rmus D. Card. Ianuarius Granito Pignatelli di Belmonte, Episcopus Ostien. et Albanen., Causae Ponens seu Relator, in Ordinariis Sacrorum Rituum Congregationis Comitiis die 25 huius mensis apud Vaticanum habitis, sequens dubium discutiendum proposuit: *An signanda sit Commissio reassumptionis Causae Canonizationis B. Gemmae Galgani, Virginis, in casu et ad effectum de quo agitur.*

Et Emi ac Rmi Patres Cardinales, sacris tuendis ritibus praepositi, audita eiusdem Emi ac Rmi D. Cardinalis Ponentis relatione, attentis quoque Postulatoriis litteris Emi ac Rmi D. Cardinalis Laurentii Lauri, Maioris Paenitentiarii, Ecmi ac Rmi D. Antonii Torrini Archiepiscopi Lucen. aliorumque Episcoporum et Rmi P. Praepositi generalis Congregationis Clericorum excalceatorum Ssmae Crucis et Passionis D. N. I. C., audito R. P. D. Salvatore Natucci, Fidei Promotore generali, omnibus de iure perpensis, respondere censuerunt: *Affirmative, seu signandam esse Commissionem reassumptionis Causae, si Sanctissimo placuerit.*

Facta de his, subsignata die, per subscriptum Cardinalem Praefectum, Ssmo D. N. Pio Papae XI relatione, Sanctitas Sua rescriptum eiusdem Sacrae Congregationis ratum habens, Commissionem reassumptionis Causae Canonizationis Beatae Gemmae Galgani, Virginis, manu propria signare dignata est.

Die 26 Iulii anno Domini 1933.

C. Card. LAURENTI, *Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA PAENITENTIARIA APOSTOLICA

(OFFICIUM DE INDULGENTIIS)

NOVIS INDULGENTIIS DITANTUR PIUM XL HORARUM EXERCITIUM FREQUENTANTES.

DECRETUM

Invecto feliciter sub initium saeculi XVI piissimo more Sacrae Eucharistiae e sublimi throno in triduum per XL circiter continuas horas publice adorandae, satis verbis significari nequit, quot et quanta ex tam praecellenti divini cultus exercitio caelestia charismata cuncto christiano populo obvenerint. Nec mirum: haud enim dubitandum erat, quin accedentes tam proxime ad fontes Salvatoris, salutares ex eis aquas superabundanter hausturi forent.

Haec animo penitus reputans, Ssmus D. N. Pius divina Providentia Pp. XI, adeo de cultu erga augustissimum divini amoris Sacramentum praeclare meritus (ut plures in eumdem finem iam latae ordinationes luculenter testantur), et vehementissimo flagrans desiderio, ut hoc ipsum XL Horarum exercitium praecipue dirigatur ad iniurias huic almo Sacramento a perditis hominibus illatas, quantum fieri possit, reparandas, secum ipse adnexas a Decessoribus suis huic pientissimae praxi indulgentias augere et amplificare constituit. Idque nedum pro expositione XL Horarum proprie dicta, ad normam Clementinae ad rem datae Instructionis, sed etiam pro expositione, quam dicunt, *ad instar*, ad normam decreti *Augetur*, Sacrae Congregationis S. Officii sub die 22 Ianuarii 1914.

In huiusmodi indulgentiarum augmento eadem Sanctitas Sua id in primis prae oculis habuit, ut piorum visitantium numerus succrescat, qui tantae caritatis memores, Sacratissimo Cordi Iesu, tot peccatis vulnerato, exoptatum solamen praestent dignaeque satisfactionis officium exhibere studeant.

In exsecutionem igitur sui huius propositi idem Ssmus Dominus Noster, in audientia infra scripto Cardinali Maiori Paenitentiario die 16 Iunii anni currentis impertita, confirmatis omnibus et singulis praecedentibus

ad rem concessionibus cum relativis praescriptionibus, extensionibus et declarationibus huic Decreto non repugnantibus, impertitas antea indulgentias ita extendere atque augere dignatus est, ut qui, confessi ac sacra Synaxi refecti, in posterum divinam Eucharistiam publice adorationi, modo quo supra, sive in forma proprie dicta XL Horarum sive in forma (quam vocant) *ad instar,* solemniter expositam visitaverint ad normam Brevis Ap. *Litteris Nostris,* scilicet recitando quinque *Pater, Ave* et *Gloria* addita quoque unius *Pater, Ave* et *Gloria* ad mentem Summi Pontificis recitatione, consequi valeant *Indulgentiam plenariam* semel in die, singulis expositionis diebus; qui autem saltem corde contrito eamdem visitationem peregerint, *Indulgentiam partialem quindecim annorum* toties quoties, expositione durante, lucrari queant. Praesenti in perpetuum valituro absque ulla Brevis expeditione et contrariis quibuslibet non obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus S. Paenitentiariae, die 24 Iulii 1933.

L. Card. LAURI, *Paenitentiarius Maior.*

L. ✠ S.

I. Teodori, *Secretarius.*

DIARIUM ROMANAE CURIAE

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì 8 Agosto 1933, nel Palazzo Apostolico Vaticano, dinanzi all'Augusta presenza del Santo Padre, si è tenuta la Congregazione *Generale* dei Riti, nella quale gli Eminentissimi e Reverendissimi Signori Cardinali, i Reverendissimi Prelati ed i Consultori teologi hanno discusso e dato il loro voto sul dubbio, detto del *tuto*, per la solenne Canonizzazione della Beata Giovanna Antida Thouret, Vergine, fondatrice dell'Istituto delle Suore di Carità.

TRIBUNALE DELLA SACRA ROMANA ROTA

AVVISO

Si rende noto che le domande di ammissione allo *Studio* della Rota, per prossimo anno giuridicô, si ricevono negli Uffici del Tribunale dal 20 Settembre al 20 Novembre.

12 Agosto 1933.

M. Massimi, *Decano*.

SEGRETERIA DI STATO

ONORIFICENZE

Con Brevi Apostolici il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di conferire:

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

18 Giugno 1933. Al sig. dott. Giuseppe Maria Augusto Duvergey, dell'archidiocesi di Bordeaux.

21 » » Al sig. Anatolio Richard, della diocesi di Angers.

» » » Al sig. Carlo Bodet, della medesima diocesi.

» » » Al sig. Teodoro Loehr (residente in Milano).

30 » » Al sig. Giovanni W. Delehaut, della diocesi di Lincoln.

» » » Al sig. Edmondo I. M. Ludovico di St. Quentin, dell'archidiocesi di Westminster.

4 Luglio » Al sig. Giovanni Battista Lachenaud, della diocesi di Autun.

» » » Al sig. Alfonso Guerrin, della medesima diocesi.

La Gran Croce dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

10 Febbraio 1932. A. S. E. dott. Giuseppe Spano (Roma).
28 » » Al sig. on. Paolo Mattei Gentili (Italia).
8 Marzo » Al sig. barone Evenzio Coppée (Belgio).
10 » » A. S. E. Alessandro Vertessy de Vertesalja (Ungheria).
10 Aprile » Al sig. Renato C. S. Roosmale Nepveu (Olanda).

La Placca dell'Ordine di San Silvestro Papa:

19 Novembre 1932. Al sig. prof. dott. Pietro De Sanctis (Roma).
13 Dicembre » Al sig. comm. Francesco Donati (Roma).

La Commenda con Placca dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

7 Ottobre 1932. Al sig. Renato Maertens, della diocesi di Gand.
10 Febbraio 1933. Al sig. avv. nob. Alfredo Corelli (Roma).
17 » » A. S. E. il marchese Luigi Rangoni Machiavelli.
24 » » Al sig. Carlo De Miranda y Quartin (Spagna).
10 Luglio » Al sig. prof. Gustavo Giovannoni (Roma).

La Commenda dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

16 Ottobre 1932. Al sig. avv. Lorenzo Ambrosini, dell'archidiocesi di Bologna.
24 » » Al sig. avv. Giacomo d'Alfonso, della diocesi di S. Severo.
25 » » Al sig. Annibale Marinelli de Marco, della diocesi di Rieti.
» » » Al sig. ing. Fausto Barelli, dell'archidiocesi di Milano.
15 Novembre » Al sig. dott. Angelo Amicarelli, dell'archidiocesi di Cagliari.
» » » Al sig. Giuseppe Antonelli, dell'archidiocesi di Camerino.
» » » Al sig. Federico Bokelmann, dell'archidiocesi di Paderborn.
19 » » Al sig. marchese dott. Giuseppe Lepri (Roma).
26 » » Al sig. conte Giuseppe Miari, della diocesi di Borgo S. Sepolcro.
» » » Al sig. rag. Vincenzo Veccia, dell'archidiocesi di Napoli.
5 Dicembre » Al sig. prof. Andrea Scansetti, della diocesi di Alessandria.
18 » » Al sig. Luigi De Cinque (Italia).
20 » » Al sig. Giovanni Nepustil (Cecoslovacchia).
21 » » Al sig. ing. Michele Satriano (Italia).
» » » Al sig. Giovanni Benni (Italia).
23 » » Al sig. Gennaro Piccoli (Roma).
28 » » Al sig. ing. Domenico Antonio Mazzei, della diocesi di Avellino.
» » » Al sig. dott. Pietro Ventafridda, della diocesi di Bitonto.

2 Gennaio 1933. Al sig. conte Giovanni Battista Borgogelli, della diocesi di Fano.
4 » » Al sig. prof. Pio Bettoni, della diocesi di Brescia.
5 » » Al sig. cav. Francesco Bernardi (Roma).
13 » » Al sig. cav. Ernesto Cappelletti, della diocesi di Vicenza.
23 » » Al sig. Giovanni Vaccari (Roma).
4 Febbraio » Al sig. dott. Domenico Leto, dell'archidiocesi di Monreale.
» » » Al sig. cav. Ludovico Centra (Roma).
» » » Al sig. Pasquale Bova, della diocesi di Aversa.
17 » » Al sig. Gastone Adelmo Mathieu, della diocesi di Namur.
» » » Al sig. Giovanni Santolini, dell'archidiocesi di Genova.
25 » » Al sig. rag. Giuseppe Andreuzzi (Roma).
3 Marzo » Al sig. dott. Leopoldo Perongini, della diocesi di Terni.
17 » » Al sig. Leonello Lombardo, della diocesi di Fiesole.
» » » Al sig. prof. Mariano Alinei (Roma).
28 » » Al sig. Giuseppe Luigi Alcazar y Moratilla (Spagna).
3 Aprile » Al sig. ing. Giovanni Sicardi, della diocesi di Albenga.
7 » » Al sig. Gregorio Bilciuresco (Romania).
24 » » Al sig. Domenico Guzzi (Italia).
» » » Al sig. Michele Drago (Italia).
29 » » Al sig. Roberto Bernardi, della diocesi di Caserta.
4 Maggio » Al sig. Francesco Forti (Roma).
6 » » Al sig. Carlo Paronelli, dell'archidiocesi di Milano.
22 » » Al sig. avv. Francesco Calderone, della diocesi di Oria.
» » » Al sig. Felice Quaglino, della diocesi di Novara.
» » » Al sig. dott. Pasquale Pozzi, della diocesi di Bergamo.
» » » Al sig. Rodolfo Dürst, dell'archidiocesi di Genova.
1 Giugno » Al sig. dott. Giorgio Lochner (Baviera).
8 » » Al sig. Giovanni Bellis, della diocesi di Borgo S. Sepolcro.
9 » » Al sig. cav. prof. Guido Meroni, della diocesi di Città di Castello.
13 » » Al sig. avv. Ludovico Ricciardelli, della diocesi di Caserta.
14 » » Al sig. Riccardo Mandelli, dell'archidiocesi di Milano.
30 » » Al sig. Pio Carlotti (Roma).
» » » Al sig. ing. Placido Cevese, della diocesi di Verona.

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

16 Ottobre 1932. Al sig. Ladislao Preller, dell'archidiocesi di Belgrado.
24 » » Al sig. Leonardo Castelli, dell'archidiocesi di Milano.
» » » Al sig. ing. Ludovico Marchesi, della medesima archidiocesi.
25 » » Al sig. prof. archit. Pietro Paolo Bonora, della diocesi di Savona.

25 *Ottobre* 1932. Al sig. avv. Giorgio Costa, della medesima diocesi.
15 *Novembre* » Al sig. Federico Edoardo Bokelmann, dell'archidiocesi di Paderborn.
» » » Al sig. dott. Luigi Troili, della diocesi di Orte.
16 » » Al sig. Filippo Ciaci, dell'archidiocesi di Rodi.
» » » Al sig. Dante Zarli, della medesima archidiocesi.
19 » » Al sig. Giuseppe Arrobbio, della diocesi di Albenga.
» » » Al sig. Giuseppe Scatizzi (Roma).
26 » » Al sig. Edmondo Giroux, dell'archidiocesi di Quebec.
2 *Dicembre* » Al sig. geom. Vincenzo Poletti, dell'archidiocesi di Milano.
» » » Al sig. prof. Giuseppe Moriconi, della diocesi di Grosseto.
5 » » Al sig. Umberto Pasino, della diocesi di Alessandria.
18 » » Al sig. Pietro d'Eusebio (Roma).
» » » Al sig. rag. Eugenio Tirinzoni, della diocesi di Como.
20 » » Al sig. Francesco Bencivenga (Roma).
» » » Al sig. Prospero Palombari (Roma).
21 » » Al sig. Francesco Bellone, dell'archidiocesi di Salerno.
» » » Al sig. rag. Carlo Bartolomei Bonzani, della medesima archidiocesi.
» » » Al sig. Virgilio Aliprandi, dell'archidiocesi di Benevento.
» » » Al sig. Ludovico Turchetti, della diocesi di Assisi.
4 *Gennaio* 1933. Al sig. dott. Giovanni Ferri, della diocesi di Brescia.
5 » » Al sig. dott. Alceste Bozzuffi (Roma).
» » » Al sig. Paolo Monachesi (Roma).
9 » » Al sig. prof. Alberto Geniès, dell'archidiocesi di Rouen.
» » » Al sig. Ludovico Marais, della medesima archidiocesi.
» » » Al sig. Emilio Thieullent, della medesima archidiocesi.
» » » Al sig. Giuseppe Thoury, della medesima archidiocesi.
» » » Al sig. Pietro Chegaray, della medesima archidiocesi.
16 » » Al sig. Giuseppe Vittone, dell'archidiocesi di Torino.
9 *Febbraio* » Al sig. rag. Luigi Lombardo, della diocesi di Alessandria.
4 *Marzo* » Al sig. Luciano Noël, della diocesi di Saint-Dié.
14 » » Al sig. avv. prof. Guido Maffuccini, dell'archidiocesi di Trani.
» » » Al sig. Giuseppe Vilfredo Cantin, dell'archidiocesi di Quebec.
28 » » Al sig. Giovanni Filipetti, della diocesi di Acqui.
29 » » Al sig. Arturo Agostino Colcinet, della diocesi di Nantes.
31 » » Al sig. Guido Salvadori, della diocesi di Brescia.
» » » Al sig. Attilio Vismara, della medesima diocesi.
» » » Al sig. avv. Pio Girelli (Roma).
» » » Al sig. Luigi Prusso, dell'archidiocesi di Torino.
3 *Aprile* » Al sig. avv. Urbano Cioccetti (Roma).
4 » » Al sig. Giovanni Willemin, dell'archidiocesi di Cambrai.

6 Aprile 1933. Al sig. prof. Armando Antonelli (Roma).
29 » » Al sig. rag. Angelo Pensieri, della diocesi di Nepi e Sutri.
6 Maggio » Al sig. rag. Vitaliano Tagliabue, dell'archidiocesi di Milano.
» » » Al sig. Antonio Bai, della medesima archidiocesi.
» » » Al sig. Carlo Wulffleff, della diocesi della Martinica.
7 Giugno » Al sig. Mario Vigliani, della diocesi di Casale.
» » » Al sig. Giovanni Mahieu-Liebaert, della diocesi di Bruges.
9 » » Al sig. Carlo Antonio De Filippis (Roma).
» » » Al sig. Coriolano Salvagno, della diocesi di Chioggia.

Con Biglietti della Segreteria di Stato il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

Camerieri Segreti Soprannumerari di S. S.:

20 Ottobre 1932. Monsig. Antonio Augusto de Barros, dell'archidiocesi di Marianna.
» » » Monsig. Giuseppe Maria Fernandes, della medesima archidiocesi.
20 Aprile 1933. Monsig. Michele Distelberger, della diocesi di S. Ippolito.
4 Maggio » Monsig. Venceslao Hazuka, dell'archidiocesi di Praga.
» » » Monsig. Francesco Steinmetzer, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Ernesto Takacs, dell'archidiocesi di Strigonia.
11 » » Monsig. Oreste Seralessandri (Roma).
17 » » Monsig. Vincenzo Padovani (Roma).
18 » » Monsig. Alessandro Srzednicki, della diocesi di Lomza.
23 » » Monsig. Ermanno Jansen, della diocesi di Osnabrück.
1 Giugno » Monsig. Enrico Feurstein, dell'archidiocesi di Friburgo in Brisgovia.
» » » Monsig. Francesco Saverio Raab, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Samuele Pandini, della diocesi di Agrigento.
» » » Monsig. Luigi Todesco, della diocesi di Padova.
» » » Monsig. Giuseppe Resinger, dell'Amministrazione Apostolica di Innsbruck.
» » » Monsig. Giovanni Messner, della medesima Amministrazione.
8 » » Monsig. Luigi Piossek, della diocesi di Berlino.
14 » » Monsig. Stanislao Pilchowski, dell'archidiocesi di Cracovia.
15 » » Monsig. Gaspare Dalia, dell'archidiocesi di Napoli.
» » » Monsig. Salvatore De Angelis, della medesima archidiocesi.

Cameriere Segreto di Spada e Cappa di Numero:

7 *Giugno* *1933.* Il sig. Giuseppe Dalla Torre conte di Sanguinetto (Città del Vaticano).

Camerieri Segreti di Spada e Cappa Soprannumerari di S. S.:

24 *Maggio* *1933.* Il sig. Giuseppe De Peray y March, della diocesi di Barcellona.

» » » Il sig. Walter Legge, della diocesi di Portsmouth.

22 *Giugno* » Il sig. Corrado Olchowicz, dell'archidiocesi di Varsavia.

Camerieri d'Onore in abito paonazzo di S. S.:

20 *Aprile* *1933.* Monsig. Francesco Arnberger, della diocesi di S. Ippolito.

11 *Maggio* » Monsig. Paolo Berkes, dell'Amministrazione Apostolica di Tirnava.

» » » Monsig. Agostino Răska, della medesima Amministrazione.

» » » Monsig. Ambrogio Lazik, della medesima Amministrazione.

18 » » Monsig. Marcello Urilli (Roma).

24 » » Monsig. Francesco Nicoletti, dell'archidiocesi di Palermo.

» » » Monsig. Cherubino Villa, dell'archidiocesi di Milano.

6 *Giugno* » Monsig. Giovanni Crumbach, della diocesi di Aquisgrana.

Camerieri d'onore di Spada e Cappa Soprannumerari di S. S.:

1 *Giugno* *1933.* Il sig. dott. Teofilo Herder-Dorneich, dell'archidiocesi di Friburgo in Brisgovia.

22 » » Il sig. Francesco Karpinski, dell'archidiocesi di Varsavia.

Cappellani Segreti d'onore di S. S.:

11 *Maggio* *1933.* Monsig. Giovanni Ochaba, dell'Amministrazione Apostolica di Tirnava.

1 *Giugno* » Monsig. Ferdinando Longinotti, della diocesi di Piacenza.

NECROLOGIO

1 *Agosto* *1933.* Monsig. Giorgio Kortikian, Arcivescovo di Aleppo degli Armeni.

	Roma L.	Italia L.	Estero L.

BREVIARIUM ROMANUM

(totum) ex Decreto sacrosancti Concilii Tridentini restitutum, S. Pii V Pontificis Maximi iussu editum, aliorumque Pontificum cura recognitum, *Pii Papae X auctoritate reformatum.* Quarta editio post typicam. – Editum charta indica; altum mm. 176, latum 111, crassum 33, gr. 750 pondo. – Paginae, qua typis impressae sunt, patent mm. 160 × 100. – Volumen in-12° pp. LXXX-1516-[198]-75*.

— In *brochure* . . . . . (G)	75 —	77 —	82 —
— (A) *Volumen corio nigro contectum, nervis consutum, sectione foliorum rubra, cum signis, titulo, stigmate ac theca*	95 —	97 —	102 —
— (B) *Idem, cum sectione foliorum aurea*	98 —	100 —	105 —
— (C) *Idem, corio caprino primae selectionis*	115 —	117 —	122 —

Propria aliarum Dioecesium, si quidem eadem forma foliorum ac Breviarium nostrum edita fuerint, ad petitionem mittentium simul cum Breviario nostris curis et absque pretii augmento consuentur.

NB. – Seminariis et Religiosis Communitatibus, imminutio pretii conceditur.

HORÆ DIURNÆ BREVIARII ROMANI

ex decreto Sacrosancti Concilii Tridentini restituti, S. Pii V Pontificis Maximi iussu editi aliorumque Pontificum cura recogniti, *Pii Papae X auctoritate reformati.* Editio secunda post typicam. – Impressio rubra et nigra. Lineis rubris inquadratum, typis clarissimis, charta indica (mm. 13 1/2 × 8 1/2):

(A) Solutum	17 —	19 —	20 —
(B) Linteo anglico contectum, sectione foliorum rubra, cum theca . . .	23 —	25 —	26 —
(C) Idem, sectione foliorum aurea	24 —	26 —	27 —
(D) Volumen corio nigro contectum, dorso flexibili, sectione foliorum rubra cum theca	30 —	32 —	33 —
(E) Idem, sectione foliorum aurea	32 —	34 —	35 —

RITUALE ROMANUM. *Editio typica.* Carta indiana. Luce della stampa mm. 125×76. Peso gr. 240. In-18° Stampa rosso-nero, con riquadratura rossa alle pagine. – Sciolto . . . . . (E) 17 — 19 — 20 —

— (A) Legato in tela nera, *taglio rosso* e busta	23 —	25 —	26 —
— (B) Legato in tela nera, *taglio dorato* e busta	24 —	26 —	27 —
— (C) Legato in pelle zigrino nera, *taglio rosso* e busta	29 —	31 —	32 —
— (D) Legato in pelle zigrino nera, *taglio dorato* e busta	32 —	34 —	35 —

RITUALE ROMANUM. Editio 1ª post typicam. Luce della stampa mm. 156×93. Peso gr. 290. In-12°. Stampa rosso-nero con riquadratura rossa. Carta indiana. – Sciolto . . . . . (E) 25 — 26 — 28,75

— (A) Legato in tela nera, *taglio rosso* e busta	30 —	31 —	34 —
— (B) Legato in tela nera, *taglio dorato* e busta	32 —	33 —	36 —
— (C) Legato in pelle zigrino nera, *taglio rosso* e busta	38 —	39 —	42 —
— (D) Legato in pelle zigrino nera, *taglio dorato* e busta	40 —	41 —	44 —

RITUALE PARVUM **cum variis benedictionum formulis.**

Luce della stampa mm. 120×71. Stampa in nero con rubriche in corsivo, riquadratura alle pagine; pp. 330. – Sciolto . . . . . 3,50 4,25 5 —

— (A) Legato in tela, *taglio rosso*	5,80	6,50	7,60
— (B) Legato in pelle, *taglio oro* e busta	13 —	14 —	15 —

LAZZARATO Sac. Avv. Cav. DAMIANO. **LA PASSIONE DI GESÙ CRISTO.** Illustrazione storico-giuridica del testo sinottico, 1932. In-12°, pp. 188 10 — 11 — 11,50

Opera utilissima a chiunque voglia conoscere a fondo le vicende storiche dei giorni, in cui si svolse la tragedia della Passione di N. S. G. C., e le molteplici particolarità di quel processo, della sua sentenza e della sua esecuzione.

Veneunt Romae apud Administrationem Commentarii Officialis **"Acta Apostolicae Sedis"** (*Libreria Vaticana – Città del Vaticano*).

FRANCESCO EHRLE, S. J. **BIBLIOTHEKTECHNISCHES AUS DER VATIKANA.** Separatabdruck aus dem Zentralblatt für Bibliothekswesen, XXXIII. Jahrgang. 7. u. 8. Heft. Juli-August 1916, pp. 44.

Roma L. 4,50 Italia L. 6 — Estero L. 8 —

Poco dopo la sua rinunzia al governo della Biblioteca Vaticana, il R. P. Francesco Ehrle S. J. pubblicava brevi memorie della sua attività come prefetto della Biblioteca, in un periodo particolarmente fecondo della storia della Vaticana, dalla creazione della Sala di Consultazione all'arredamento della nuova sala di lettura dei manoscritti, ricco di riforme interne e di acquisti importanti, come quelli dei manoscritti Borghese e dell'intera biblioteca Barberini. Queste pagine, sfuggite a molti nel tempo della loro pubblicazione meritavano di essere rese accessibili, anche fuori del mondo tecnico dei bibliotecari, e la loro ristampa sarà certamente gradita.

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
ORDO DIVINI OFFICII recitandi, sacrique peragendi iuxta Kalendarium Universalis Ecclesiae pro Anno Domini 1934. Accedunt *Regulae* in Missae celebratione servandae. In-16°, pp. 160	2,50	2,80	3,50
ORDO DIVINI OFFICII recitandi sacrique peragendi pro Clero Saeculari Romano, pro Anno Domini 1934	3,50	4 —	4,50
MISSAE DEFUNCTORUM ex Missali Romano desumptae. Accedit Ritus absolutionis pro Defunctis. – Editio typica Vaticana in charta manufacta impressa, typis lectu facillimis, rubro-nigris characteribus, figuris, etc. ornata. Impressum patet 27×18; pagina 31×22½ (gr. 205 pondo)	7,50	9 —	10,50
— Linteo nigro religata, cum Cruce impressa, signaculis, etc.	17,50	19 —	21 —
BIBLIORUM SACRORUM iuxta Vulgatam Clementinam. NOVA EDITIO, breviario perpetuo et concordantiis aucta, adnotatis etiam locis, qui in monumentis Fidei sollemnioribus et in Liturgia Romana usurpari consueverunt. – Curavit ALOISIUS GRAMATICA et nunc typis Vaticanis iterum impressit, in-8°, pp. XVI-1186.			
(A) In charta indico-eburnea, religatum linteo, titulo aureo	60 —	62 —	68 —
(B) In charta indico-alba, religatum linteo, titulo aureo	60 —	62 —	68 —
(C) In charta tenaci, religatum linteo, titulo aureo	55 —	58 —	68 —
VITA DI NOSTRO SIGNORE GESÙ CRISTO SECONDO GLI EVANGELI. Un vol. in-18°, di pp. XVI-486, adorno di 27 artistiche illustrazioni, 1929. In *brochure*	3 —	3,75	5 —
Legato in tela:	4 —	4,75	6 —
MASSIMI Mons. MASSIMO. **LA NOSTRA FEDE. Le basi e la sintesi del Domma Cattolico.** Quarta edizione, in-12°, pp. 292 . . . . . Esposizione breve e chiara della dottrina cattolica per le persone colte.	7,50	8,50	10 —
VISTALLI Sac. FRANCESCO. – **BENEDETTO XV.** – Con prefazione di S. E. Revma il Sig. Card. ALFONSO M. MISTRANGELO, Arcivescovo di Firenze. – In-8°, pp. 532. Ritratto di Benedetto XV in fototipia e 72 illustrazioni nel testo, carta finissima	25 —	27,50	34 —
Preghiere Eucaristiche tratte dalle liturgie orientali ed occidentali riunite per cura di A. A. C., con una introduzione di S. Eminenza F. A. Card. Gasquet O. S. B. Vol. in-16°, pp. XII-200. Con riquadratura rossa alle pagine	4 —	5 —	6 —

Veneunt Romae apud Administrationem Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis„ (*Libreria Vaticana – Città del Vaticano*).